

DROGA DO PRZEMIANY MAŁŻEŃSTWA

Przystanek

EUCHARYSTIA

TYDZIEŃ III-IV

Materiały studyjne

Opracowała
Jolanta Prokopiuk

TYDZIEŃ III

EUCHARYSTIA W ŻYCIU CHRZEŚCIJANINA

Trzeci tydzień jest zaproszeniem do rozpoznawania swoich osobistych przeszkód w owocnym przeżywaniu Eucharystii. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż nasza epoka jest coraz bardziej neopogańska. Myślenie i działanie współczesnego człowieka tak bardzo się przeobraziło, iż w sposób naturalny trudno jest nam wytrwać na Eucharystii. Efekty specjalne, intensywne dynamika zdarzeń w świecie, ogromne tempo przepływu informacji – to wszystko zmieniło nasze postrzeganie rzeczywistości. Zupełnie odmiennie przebiega liturgia Eucharystyczna. Efekty specjalne są niewidoczne, ponieważ konsekracja chleba i wina dokonuje się bez naszego udziału. Wszystko ma wymiar raczej prostego znaku. Dla człowieka nieprzygotowanego jest to po prostu nudne. Tu wymagane jest smakowanie, a nie zalew czynności lub informacji. Współczesnemu człowiekowi bardzo trudno zatrzymać się na prostym znaku. W liturgii potrzebne są czuwanie i obecność, a człowiek współczesny próbuje realizować się w intensywnym, skutecznym działaniu. Sakrament Eucharystii jest w najwyższym stopniu sakramentem zjednoczenia, sakramentem oblubieńców. Przyglądając się poszczególnym najważniejszym elementom Mszy Świętej można zaobserwować pewne etapy dochodzenia do głębokiego zjednoczenia oblubieńców.

LITURGIA SŁOWA BOŻEGO

AKT POKUTY

Fundamentem oblubieńczości z Jezusem jest doświadczenie swojej własnej grzeszności. Wyraża się to w akcie pokuty. Człowiek doby współczesnej podkreśla niezależność, samowystarczalność, skuteczność. Postęp techniczny, medyczny jest już tak daleko zaawansowany, iż doświadczamy podszeptu diabła z raju: *Będziecie jako bogowie*¹. Siła, zdrowie sprawiają pseudowrażenie, że jesteśmy doskonali i prawie wieczni. Nie funkcjonuje już pojęcie grzechu oraz szatana jako osobowego zła. Diabeł z rogami jest przeżytkiem średniowiecza. Kościół w dzisiejszym świecie ukazuje nam prawdę, iż człowiek zanurzony jest w świecie nie tylko materialnym, ale także duchowym. Obecne czasy na różny sposób próbują zakwestionować tę rzeczywistość w sposób bardziej wyrafinowany. Świat Boga, świat ducha jest rzeczywistością realną, ale niekoniecznie przez wszystkich dostrzeganą. Człowiek kwestionując świat ducha, nie niweczy jego istnienia.

Gdy nawracamy się, Bóg w swoim miłosierdziu pozwala się nam zmierzyć z naszą kruchością i zależnością. Wyraża się to w chorobie, wszelkim cierpieniu, niszczących nałogach, braku sensu życia, w dostrzeganiu swojej głupoty. Papież Jan Paweł II w swojej pierwszej encyklice podkreślał, iż *Chrystus, który zaprasza do uczy eucharystycznej, to zawsze równocześnie ten Chrystus, który wzywa do pokuty, który powtarza: „Nawracajcie się!” Bez stałego i wciąż na nowo*

¹ Rdz 3, 5.

*podejmowanego wysiłku w kierunku nawrócenia samo uczestniczenie w Eucharystii zostałoby pozbawione swej pełnej skuteczności zbawczej*². Jest to od początku dziełem Ducha Świętego w nas. Nawrócenie i przekonywanie o grzechu należy do podstawowych zadań trzeciej Osoby Bożej. Bez przekroczonego tego etapu w naszym życiu, wszystkie pozostałe są mało owocne. Bez procesu nawrócenia niemożliwe jest także dojrzewanie do miłości oblubieńczej w małżeństwie. Miłość oblubieńcza domaga się odkrycia i uznania własnego grzechu w drodze do zjednoczenia.

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO

Bez otwartości i gotowości do zmian, Słowo Boże nie ma odpowiedniej gleby do ukorzenia się i rozwoju. Ewangelia określa taką postawę zatwardziałości serca. *Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu*³. Za chwilę ewangelista dodaje, że *Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu*⁴. Gleba jego serca jest twarda jak droga i nie ma możliwości zasiania ziarna Słowa Bożego. Siane jest Słowo Boże *Logos*, które domaga się przeobrażenia w Słowo *Rhema*, skierowane do konkretnego człowieka. Tylko ono zmienia człowieka. Aby Słowo *Logos* miało możliwość przeobrażenia, potrzebny jest Duch Święty i wewnętrzna postawa nawrócenia danej osoby. Ewangelista wspomina też ziarno posiane między ciernie. *Oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i uluda bogactwa zagłuszają Słowo, tak że zostaje bezowocne*⁵. Intensywność życia obecnie jest tak duża, iż człowiek nie ma czasu na modlitwę, samotność, rekolekcje. Świat zagłusza w nas ostrość widzenia i smakowania Boga w naszym życiu. Obecna doba charakteryzuje się ogromnym tempem przepływu informacji. Słowo Boże domaga się smakowania i przeżywania na wzór pierwszych mnichów. Tak przeżywane Słowo rodziło w nich nadzieję, było źródłem uzdrowienia i spotkania z żywym Bogiem. Rodziło sytość i spełnienie oraz radość spotykania Boga w drobnych sytuacjach i szarości dnia codziennego.

Przed Ewangelią śpiewana lub recytowana jest aklamacja *Alleluja*. Cóż ona oznacza i do czego wzywa? Jest jednym z nielicznych słów hebrajskich, które pozostało nie zmienione w tłumaczeniach na języki rodzime. *Co znaczy „Alleluja”? chwalcie Pana! Jedynie aniołowie chwalą Pana bez przerwy; nie łakną, nie pragną, nie chorują, nie umierają. Pokarm nasz niech będzie w „Alleluja”, napój nasz w „Alleluja”, jedyną działalnością odpoczynku będzie*

² Jan Paweł II, *Redemptor hominis*, nr 20.

³ Mt 13, 14-15a.

⁴ Mt 13, 19a.

⁵ Mt 13, 22.

„Alleluja”, całą radością niech będzie „Alleluja”, to jest chwała Boga⁶. Są jeszcze dwa inne momenty wzywające do uwielbiania Boga, a mianowicie *Święty, Święty* oraz w Mszach uroczystszych *chwała na wysokości Bogu*. Uwielbienie Boga pojawia się w liturgii Eucharystycznej trzykrotnie. Święty Bóg tak daleko zapragnął się zjednoczyć z człowiekiem, iż dla bezpieczeństwa człowieka przybrał postać ludzką, a następnie stał się „więźniem” pod postaciami chleba i wina. Jego postać jako Sługi jest także widoczna w Najświętszym Sakramencie. Jest to zamknięcie, osamotnienie oraz oczekiwanie na człowieka.

Homilia ma nawiązywać do czytań oraz wyjaśniać poszczególne czytania.

MODLITWA WIERNYCH

Kończy Liturgię Słowa. Modlitwa wiernych jest modlitwą wstawienniczą Kościoła. *Jeśli świat trwa jeszcze, to tylko dzięki modlitwie chrześcijanina*⁷ powiada Jan Chryzostom, dlatego też modlitwa Kościoła powinna obejmować problemy całego świata. W myśl nauczania Soboru Watykańskiego II modlitwa wiernych należy do czynności liturgicznych, które nie są czynnościami prywatnymi, lecz kultem Kościoła⁸. Wydarzenia w świecie są krzykiem o modlitwę i pragnieniem, aby powierzać je Temu, który stworzył ten świat i może wyprowadzić dobro z największego zła. W tym miejscu dołączamy także naszą własną intencję, z którą przyszedliśmy na Eucharystię. Najczęściej zawężamy intencje wyłącznie do swoich problemów osobistych i rodzinnych, a także najbliższego środowiska. **Modlitwa wiernych powinna obejmować problemy całego świata.**

LITURGIA STOŁU PAŃSKIEGO

ZŁOŻENIE DARÓW

Wraz z chlebem i winem składamy Bogu w pierwszym rzędzie nasze chore serca, naszą kruchość. Tak naprawdę tylko to jest nasze. Bóg w psalmach odpowiada, jakich oczekuje darów i sposobu wyrażania czci Jemu samemu: *Złóż Bogu ofiarę dziękczynną i wypełnij swe śluby złożone Najwyższemu*⁹. Nieco dalej w tym samym duchu: *Kto składa Mi ofiarę dziękczynną, ten Mi cześć oddaje, a postępującym bez skazy ukazę Boże zbawienie*¹⁰. Bóg pragnie od nas tylko jednego i cała historia zbawienia ukazuje prawdę, iż Bóg tak daleko ukochał człowieka, że dla niego „zamknął się” w chlebie i winie, po to, aby człowiek pragnął i mógł oddać się Bogu. Owo *pragnę* z krzyża jest ostatnim wołaniem Jezusa na ziemi.

⁶ Św. Augustyn, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Msza Święta*, s. 326.

⁷ Jan Chryzostom, w: *Mińcie się czule. Duchowość rodziny według Ojców Kościoła*, s. 49.

⁸ por. Sobór Watykański II, *Sacrosanctum concilium*, nr 26.

⁹ Ps 50, 14.

¹⁰ Ps 50, 23.

Wraz ze złożeniem darów Bóg pragnie, abyśmy przyjęli jego dar w Jezusie Chrystusie. Przyjęli jego plan wobec swojego życia, ponieważ jest to najlepszy, najbardziej twórczy plan w naszym życiu.

Na każdej konkretnej Eucharystii Bóg pragnie, abyśmy przyjęli Jego plan na dany moment. Oddawali Bogu słabości odkryte w swoim życiu, aby On mógł wejść w nie ze swoją miłością i mocą. Najczęściej jednak sami chcemy stanowić o naszym życiu. A jest to podstawowy problemem i równocześnie grzech człowieka doby współczesnej. Składając dary na ołtarzu, składamy Panu swoje życie. Człowiek, który ma plan dla swojego życia, a Bóg nie ma nic do powiedzenia w jego historii, powtarza grzech pierwszych ludzi, którzy pragnęli być jako bogowie. Grzech ten nazwany jest grzechem pierworodnym i jest dziedziczony przez każdego człowieka. Jest to grzech pychy i nieposłuszeństwa.

KONSEKRACJA DARÓW (przemiana chleba i wina)

Konsekracja chleba i wina w Ciało i Krew Jezusa jest dziełem Ducha Świętego. *Kościół prosi o Ducha Świętego, źródło każdego innego daru, w epiklezie eucharystycznej. Czytamy na przykład, w „Boskiej liturgii” św. Jana Chryzostoma: „Ciebie wzywamy, Ciebie prosimy i błagamy: ześlij swojego Ducha Świętego na nas i na te dary [...], aby stały się dla tych, którzy w nich uczestniczyć będą, oczyszczeniem duszy, odpuszczeniem grzechów, komunią z Duchem Świętym. [...] W ten sposób, przez dar swojego Ciała i swojej Krwi, Chrystus pomnaża w nas dar swojego Ducha, wylanego już w Chrzcie św. i udzielonego jako „pieczęć” w sakramencie Bierzmowania¹¹. Konsekracja jest także najlepszym momentem dla chrześcijanina, aby prosić Ducha Świętego o przemianę i uzdrowienie tego co zostało zranione grzechem. Jeżeli nic nie przynosimy do konsekracji, nie zmienia się także nasze życie. Uzdrawienie dotyczy zarówno zranień psychicznych, duchowych jak i fizycznych. Zadaniem Ducha Świętego jest upodabnianie nas do Jezusa Chrystusa. Upodabnianie do Jezusa Chrystusa w życiu chrześcijanina nazywa się uświęcaniem i dążeniem do świętości. *W człowieku wierzącym rozwija się pod działaniem Ducha Świętego, niepowtarzalna odmiana świętości, która ogarnia jego osobowość, nie niszcząc jej, wywyższa ją i wydoskonala. Dzięki temu każdy święty ma swoje własne, niepowtarzalne oblicze. [...] Istotą świętości jest doskonała miłość. Istnieją jednak różne jej odmiany, ponieważ miłość przyjmuje wiele postaci w zmiennych warunkach ludzkiego życia. Pod działaniem Ducha Świętego człowiek pokonuje mocą miłości wrodzoną skłonność do egoizmu i rozwija lepsze siły swojej natury, na sobie właściwy sposób ofiarowując się**

¹¹ Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 17.

*innym*¹². W Eucharystii powinno się to dokonywać w sposób najbardziej widoczny, ponieważ zjednoczenie z Jezusem jest najgłębsze.

Duch Święty działa przez cały czas trwania liturgii Eucharystycznej. Duch Święty jest dawcą nawrócenia, ponieważ przekonuje o grzechu. To On zabiera zasłonę znaku, sprawia, że Słowo Boże aktualizuje się w naszym życiu i staje się światłem w konkretnych problemach. Duch Święty obdarowuje nas darem modlitwy wstawienniczej i przemienia naszą kruchość mocą swojej miłości. Ostatecznie to On uzdalnia nas do przyjęcia i oblubieńczego oddania się Jezusowi oraz daje moc do realizowania swojego posłania. Można postawić jedno zasadnicze pytanie: Skoro Eucharystia jest miejscem pozyskiwania Ducha Świętego, to dlaczego w naszym życiu się to nie dokonuje, albo dzieje się to w niewielkim stopniu? Potraktujmy to pytanie jako zaproszenie do rozpoznawania w swoim życiu blokad uniemożliwiających coraz głębsze napełnianie się Duchem Świętym. Zasadniczym miejscem pozyskiwania Ducha Świętego jest Eucharystia, a nie spotkanie modlitewne. Na spotkaniu modlitewnym możemy w inny sposób wyrażać uwielbienie Ojca, ale jednak ma ono swój wymiar pomocniczy.

KOMUNIA ŚWIĘTA

W komunii świętej następuje najgłębsze zjednoczenie z Jezusem Chrystusem. Jezus pod postaciami chleba i wina dociera do najmniejszej komórki w naszym ciele. Wraz z komunią św. otrzymujemy także Ducha Świętego, który jest uosobioną Miłością. Jan Paweł II mówi wprost, że: ***Miłość, która rodzi się w nas z Eucharystii, dzięki Eucharystii też w nas się rozwija, gruntuje i umacnia***¹³. Eucharystia właściwie przeżywana buduje i pogłębia czynną miłość bliźniego. ***Jeżeli praktykujemy autentyczny kult eucharystyczny, w oczach naszych musi rosnąć godność każdego człowieka. A poczucie tej godności staje się najgłębszym motywem naszego odniesienia do bliźnich***¹⁴.

Podstawową blokadą uniemożliwiającą zjednoczenie z Jezusem jest grzech własny lub cudzy, ponieważ każdy grzech ma także wymiar społeczny. Zniesienie blokady wymaga postawy nawrócenia. Tam gdzie nie ma postawy nawrócenia, nie działa Duch Święty. On jest dawcą oblubieńczości, o którą należy prosić. Podstawowym problemem uniemożliwiającym oblubieńcze zjednoczenie jest brak doświadczenia miłości od swoich rodziców, traktowanie osoby jako rzeczy, a nie wartości samej w sobie. Jestem tyle warta ile posiadam wiedzy, umiejętności, majątku lub stopni naukowych. Osoba traktowana jako rzecz w podobny sposób traktuje innych. Ktoś jest mi potrzebny, o ile może mi coś dać, zrobić.

¹² Jan Paweł II, *Katechezy. Duch Święty*, nr 74.4.

¹³ Jan Paweł II, *O kulcie Eucharystii*, nr 5.

¹⁴ Jan Paweł II, *O kulcie Eucharystii*, nr 6.

Pierwszy dzień**STÓŁ SŁOWA BOŻEGO – AKT POKUTNY**

Chrystus, który zaprasza do uczty eucharystycznej, to zawsze równocześnie ten Chrystus, który wzywa do pokuty, który powtarza: „Nawracajcie się!” Bez stałego i wciąż na nowo podejmowanego wysiłku w kierunku nawrócenia samo uczestniczenie w Eucharystii zostałoby pozbawione swej pełnej skuteczności zbawczej.

Jan Paweł II, *Redemptor hominis*, nr 20

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wejścia i pogłębiania procesu nawrócenia przez akceptowanie swojej grzeszności.

Nie rozumiecie, że wszystko, co wchodzi do ust, do żołądka idzie i wydalą się na zewnątrz. Lecz to, co wychodzi, pochodzi z serca, i to czyni człowieka nieczystym.

Mt 15, 17-18

B. Studium Biblii

Przeczytaj Mt 15, 10-20; Hbr 12, 2-12.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz nieczystość w rozumieniu Jezusa.

.....

.....

.....

2. Opisz karcenie w procesie nawrócenia (wychowywania) w Liście do Hebrajczyków.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Akt pokuty w czasie Eucharystii jest przypomnieniem, że jesteśmy grzesznikami. Pominięcie go sprawia, że mało owocnie przeżywamy Eucharystię. Jak wygląda to w przeżywanej przez ciebie Eucharystii?

.....

.....

.....

2. Akceptowane trudne doświadczenia, sytuacje graniczne, sprawiają, że chrześcijanin może wzrastać. Czy akt pokuty jest u ciebie także prośbą o akceptację konkretnego, kolejnego, trudnego etapu w twoim życiu?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby akt pokuty w sakramencie Eucharystii był przez ciebie głęboko przeżywany?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mt 11, 28-30.

W czym się przejawia w waszym małżeństwie trud i obciążenie waszą osobistą grzesznością?

W Eucharystii chwała Chrystusa jest przysłonięta. Sakrament Eucharystii jest misterium fidei w całym tego słowa znaczeniu! Niemniej właśnie przez tajemnicę swojego całkowitego ukrycia Chrystusa staje się tajemnicą światła, dzięki której wierzący zostaje wprowadzony w głębię życia Bożego. Eucharystia jest światłem przede wszystkim dlatego, że w każdej Mszy św. Liturgia Słowa Bożego poprzedza sprawowanie Liturgii Eucharystii – w jedności dwóch stołów – stołu Słowa i stołu Chleba. W perykopie o uczniach z Emaus sam Chrystus zabiera głos, by ukazać, „zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków”, jak „wszystkie Pisma” prowadzą do tajemnicy Jego osoby (por. Łk 24, 27). Jego słowa powodują „poruszenie” serc uczniów, chronią ich przed mrokiem smutku i rozpacz, wzbudzając w nich pragnienie pozostania z Nim: „Zostań z nami, Panie”.

Jan Paweł II, *Mane nobiscum Domine*, nr 11-12

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do uważnego słuchania Słowa Bożego.

Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma.

Łk 24, 45

B. Studium Biblii

Co znaczy „Alleluja”? chwalcie Pana! Jedynie aniołowie chwalą Pana bez przerwy; nie łakną, nie pragną, nie chorują, nie umierają. I my wypowiedaliśmy „Alleluja”, i śpiewaliśmy je tu rano i gdy przybyliśmy tu niedawno temu, śpiewaliśmy również „Alleluja”. Nas więc również dosięgła moc Bożej chwalby i owego odpoczynku, ale o wiele bardziej uciska nas śmiertelność. Męczymy się, gdy je odmawiamy i pragniemy pokrzepić nasze ciało, ale jeśli dłużej odmawiamy „Alleluja”, to ciężką staje się dla nas służba Boża ze względu na ociężałość naszego ciała. [...] Pokarm nasz niech będzie w „Alleluja”, napój nasz w „Alleluja”, jedyną działalnością odpoczynku będzie „Alleluja”, całą radością niech będzie „Alleluja”, to jest chwała Boga.

Św. Augustyn, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Msza Święta*, s. 326

Przeczytaj Łk 24, 13-37.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz postawę uczniów zmierzających do Emaus.

.....

.....

.....

2. Opisz uczniów po spotkaniu się z Jezusem zmartwychwstałym w Słowie Bożym i łamaniu chleba.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy przychodzisz na Eucharystię z konkretnymi problemami dnia codziennego? Czy masz konkretną intencję, z którą przychodzisz?

.....

.....

.....

2. Czy Słowo Boże usłyszane na Eucharystii (homilia) staje się światłem w twoim życiu?

.....

.....

.....

3. Czy przygotowujesz się na Eucharystię przez czytanie fragmentów Słowa Bożego wyznaczonych przez Kościół na dany dzień? Co chciałbyś zmienić w tym względzie?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby Słowo Boże było dla ciebie spotkaniem z żywym Bogiem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 24, 44-49.

Czy jesteście świadkami żywego Boga działającego przez Słowo Boże?

Po Ewangelii i homilii należy przywrócić „modlitwę powszechną”, czyli „modlitwę wiernych”, zwłaszcza w niedziele i święta nakazane, aby z udziałem wiernych odbywały się modlitwy za Kościół Święty, za tych, którzy nami rządzą, za tych, którzy znajdują się w różnych potrzebach, oraz za wszystkich ludzi i o zbawienie całego świata.

Sobór Watykański II, *Sacrosanctum concilium*, nr 53

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wstawiania się za swoimi braćmi w modlitwie powszechnej.

Poza tym, bracia, módlcie się za nas, aby Słowo Pańskie rozszerzało się i rozślawiało, podobnie jak jest pośród was. 2 Tes 3, 1

B. Studium Biblii

Jeśli świat trwa jeszcze, to tylko dzięki modlitwie chrześcijanina.

Jan Chryzostom, *Miłujcie się czule. Duchowość rodziny według Ojców Kościoła*, s. 49

Przeczytaj J 17, 9-19; 1 Tm 2, 1-4.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz modlitwę wstawienniczą Jezusa z modlitwy arcykapłańskiej.

.....

.....

.....

.....

.....

2. Opisz intencje modlitw wspólnych w Liście św. Pawła.

.....

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy w modlitwie wiernych powierzasz Bogu poszczególne grupy, osoby i problemy?

.....

.....

.....

2. Modlitwa wiernych jest modlitwą wstawienniczą. Czy informacje z kraju i ze świata rodzą w tobie modlitwę wstawienniczą za innych?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś stawał się Kościołem modlącym się?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Kol 3, 15-17.

Czy modlitwa wdzięczności przenika wasze życie małżeńskie wyrażając w ten sposób ufność, że wszystko co się dzieje w naszym życiu nie jest przypadkiem, ale znakami obecności Boga?

Czwarty dzień**STÓŁ CIAŁA PAŃSKIEGO – ZŁOŻENIE DARÓW**

Ponieważ Chrystus niósł nas wszystkich i grzechy nasze niósł, dlatego widzimy, że woda oznacza lud, wino zaś Krew Chrystusa. Gdy więc w kielichu wino z wodą jest mieszane, to lud staje się jedno z Chrystusem i rzeszą wiernych jednoczy się i łączy z tym, w którego uwierzyła. To zjednoczenie i złączenie wody i wina w kielichu Pana przez mieszanie tak się dokonuje, że owego związku nie można od siebie oddzielić. [...] Jak Ciało Pana nie może być tylko samą mąką lub samą wodą, lecz są one ze sobą złączone i spojone i na jeden chleb wyrobione, tak również i ta tajemnica wyraża zjednoczenie naszego ludu.

Św. Cyprian, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Msza święta*, s. 337

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do składania daru w twoim życiu.

Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca światel, u którego nie ma przemiany ani cienia zmienności. Jk 1, 17

B. Studium Biblii

Przeczytaj Mt 5, 21-26; Ps 50, 1-15; 2 Kor 9, 6-8.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz warunki składania daru.

.....

.....

.....

2. Opisz dary, które podobają się Bogu.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Dar jest związany z sercem. *Radosnego dawcę miłuje Bóg.* Z jakim sercem składasz dary w swoim życiu (konieczności, bo inaczej nie wypada, zdobycie cudzej przychylności, potrzeby serca)? Z jakim sercem składasz dar na Eucharystii? Czy przychodzisz z darem?

.....

.....

.....

2. Bogu podobają się dary wdzięczności. Czy w swoim życiu jesteś wdzięczny? Za co mógłbyś podziękować Bogu i konkretnym osobom postawionym na drodze twojego życia?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś był osobą radości i wdzięczności?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 2 Kor 9, 6-8.

Skąpstwo jest związane z małodusznością, hojność z wielkodusznością. Której postawy jest w waszym życiu więcej?

Piąty dzień**STÓŁ CIAŁA PAŃSKIEGO – KONSEKRACJA**

Kościół prosi o Ducha Świętego, źródło każdego innego daru, w epiklezie eucharystycznej. Czytamy na przykład, w „Boskiej liturgii” św. Jana Chryzostoma: „Ciebie wzywamy, Ciebie prosimy i błagamy: ześlij swojego Ducha Świętego na nas i na te dary [...], aby stały się dla tych, którzy w nich uczestniczyć będą, oczyszczeniem duszy, odpuszczeniem grzechów, komunią z Duchem Świętym. [...] W ten sposób, przez dar swojego Ciała i swojej Krwi, Chrystus pomnaża w nas dar swojego Ducha, wylanego już w Chrzcie św. i udzielonego jako „pieczęć” w sakramencie Bierzmowania.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 17

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia przemiany, którą ci ofiarowuje Bóg w Jezusie Chrystusie.

Za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu. 2 Kor 3, 18c

B. Studium Biblii

Pod działaniem Ducha Świętego Chrzest w sposób radykalny upodabnia człowieka wierzącego do Chrystusa w paschalnej tajemnicy Jego śmierci i zmartwychwstania, „przyobleka” go w Chrystusa: „Radujmy się i składajmy dzięki – woła św. Augustyn do ochrzczonych – staliśmy się nie tylko chrześcijanami, ale samym Chrystusem. [...] Cieszcie się pełni zdumienia: staliśmy się Chrystusem! Zaś udział w Eucharystii, sakramencie Nowego Przymierza, jest najwyższym przejawem upodabniania się do Chrystusa.

Jan Paweł II, *Veritatis splendor*, nr 21

Przeczytaj Rz 6, 3-7; 8, 9-17.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz drogę przemiany, przez którą przechodzi chrześcijanin.

.....

.....

2. Opisz rolę Ducha Świętego w przemianie chrześcijanina w drugiego Chrystusa.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy w momencie konsekracji chleba i wina powierzasz Duchowi Świętemu swoją kruchość i grzech, z którym się obecnie moczysz?

.....

.....

.....

2. Czy w momencie przemiany powierzasz Duchowi Św. trud akceptacji bolesnych doświadczeń, „trudnej łaski Bożej”?

.....

.....

.....

3. W czasie Eucharystii dokonuje się pomnażanie Ducha Świętego. Co stoi na przeszkodzie, że Duch Święty nie udziela się obficie w twoim życiu? Wzywaj Ducha Świętego, prosząc o światło!

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby przemiana chleba i wina w Ciało i Krew Jezusa, coraz głębiej mocą Ducha Świętego przenikało twoje życie?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Dz 4, 27-31.

W czasie komunii św. otrzymujemy także Ducha Świętego. Jakie przeszkody uniemożliwiają w waszym małżeństwie obfitsze udzielanie się Ducha Świętego w Eucharystii?

Szósty dzień**STÓŁ CIAŁA PAŃSKIEGO – KOMUNIA ŚWIĘTA**

*Na prośbę uczniów z Emaus, by pozostał „z” nimi, Jezus odpowiedział darem o wiele większym: przez Sakrament Eucharystii pozostał „w” nich. Przyjęcie Eucharystii jest wejściem w głęboką komunię z Jezusem. „Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was” (J 15, 4). Ta relacja wewnętrznego „trwania” w sobie nawzajem, pozwala nam antycypować w jakiś sposób niebo na ziemi. Czyż nie jest to największym pragnieniem człowieka? Bóg sprawił, że serce człowieka odczuwa „głód” Jego Słowa (por. Am 8, 11), głód, który zaspokoi tylko pełne zjednoczenie z Nim. **Komunia eucharystyczna jest nam dana, byśmy „sycili się” Bogiem na tej ziemi w oczekiwaniu na pełne zaspokojenie w niebie.***

Jan Paweł II, *Mane nobiscum Domine*, nr19

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do głębokiego zjednoczenia z Jezusem Chrystusem, twoim Oblubieńcem.

A Duch i Oblubienica mówią: Przyjdź! A kto słyszy, niech powie: Przyjdź! I kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie, kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie.

Ap 22, 17

B. Studium Biblii

Gdy w Komunii św. przyjmujemy Ciało i Krew Chrystusa, przekazuje On nam także swego Ducha. Św. Efreem pisze: „Nazwał chleb swoim żyjącym Ciałem, nappełnił go sobą samym i swoim Duchem. [...] A kto go z wiarą spożywa, spożywa Ogień i Ducha.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 17

Przeczytaj J 15, 15-18; Ef 5, 25-32.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz obietnicę Jezusa w Ewangelii św. Jana.

.....

.....

.....

2. Opisz tajemnicę zjednoczenia Jezusa Oblubieńca ze swoją Oblubienicą Kościołem.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jezus po swojej śmierci i zmartwychwstaniu będzie jednoczył się ze swoją Oblubienicą dzięki zapowiadane mu Duchowi Świętemu. Najpełniej pragnienie spotkania ze swoimi uczniami spełnia się w Eucharystii. Co przeszkadza ci w intensywniejszym napełnianiu się Duchem Świętym w Eucharystii?

.....

.....

.....

2. Jezus swoje zjednoczenie z Oblubienicą porównuje do aktu małżeńskiego. Spożywanie Ciała i Krwi Pańskiej pozwala Jezusowi docierać do każdej komórki w naszym ciele. Jakie przeszkody blokują w twoim życiu głębokie zjednoczenie z Jezusem na Eucharystii?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby nastąpiło upragnione i głębokie zjednoczenie z Jezusem w czasie Eucharystii?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Pnp 2, 13b-14. 16.

Czy spotkanie z Jezusem na Eucharystii pozwala wam coraz głębiej doświadczać waszej małżeńskiej oblubieńczości?

TYDZIEŃ IV

**EUCHARYSTIA
W MAŁŻEŃSTWIE I RODZINIE
SAKRAMENT OBLUBIEŃCZOŚCI**

Czwarty tydzień ma nam umożliwić zrozumienie i doświadczenie, iż każde małżeństwo jest współpracownikiem Boga na drodze do wychowywania siebie przez samowychowanie oraz wychowania swoich dzieci do postaw Eucharystycznych. Są to postawy konieczne do prawidłowego rozwoju człowieka i chrześcijanina. Można także powiedzieć, że Eucharystia jest szkołą takich postaw dla małżonków chrześcijańskich.

POSTAWA MIŁOŚCI

Małżonkowie chrześcijańscy w dniu ślubu otrzymują w sakramencie małżeństwa dawcę miłości – Ducha Świętego, który ma ich prowadzić na trudnych ścieżkach tego powołania. Wspiera ich miłość ludzką, aby coraz głębiej przeobrażała się w miłość oblubieńczą. Współpraca z Duchem Świętym pozwala małżeństwu przekraczać samych siebie a zwłaszcza swoje skłonności do egoizmu. Eucharystia w myśl słów Jana Pawła II jest zasadniczym miejscem pozyskiwania Ducha Świętego. Jest też miejscem, gdzie miłość rodzi się, gruntuje i umacnia. Wzajemna miłość małżonków pozwala, aby ich dzieci wzrastały w ich wzajemnej miłości i akceptacji i w ten sposób odpowiadały na miłość Boga. Prawidłowe wzorce męskości i kobiecości, przeobrażane i oczyszczane łaską Bożą pozwalają dzieciom w sposób naturalny doświadczać Bożego planu wobec ich płciowości. Czytanie Słowa Bożego w rodzinie pozwala Duchowi Świętemu na aktywniejsze działanie w sercach poszczególnych osób.

POSTAWA NAWRÓCENIA

Pozwala w życiu małżonków doświadczać ważnego momentu działania Ducha Świętego, a mianowicie przekonywania o grzechu. Nawrócenie jest dziełem Ducha Świętego, ponieważ On przekonuje o grzechu, ale także ukazuje drogi wyjścia z tego grzechu. Uzdalnia do przyjmowania swojej grzeszności i sprawia, iż rana grzechu staje się miejscem życia i nowego obdarowania. Taka postawa rodziców ułatwia dzieciom nazywanie i uznawanie własnych grzechów oraz wejście w proces nawrócenia. Postawa uznania błędów rodziców oraz przeproszenie własnych dzieci staje się uprzywilejowanym miejscem wzrostu dla nich samych i szkołą przebaczenia dla dzieci.

POSTAWA OBECNOŚCI

Człowiek nie tylko potrzebuje działania, ale także obecności. Obecność komunikuje drugiej osobie, że jesteś dla mnie ważny, ponieważ masz dla mnie czas. Człowiek dla swojego pełnego rozwoju potrzebuje obecności drugiej osoby. Jezus w sakramencie Eucharystii w szczególny sposób staje się Emmanuelem, czyli Bogiem z nami, Bogiem Obecny. Eucharystia jest także w najwyższym stopniu sakramentem Obecności. Miłość małżonków ma możliwość rozwoju, gdy mają dla siebie czas. Są dla siebie obecni. Miłość małżonków, którzy się mijają w drodze i

nie mają możliwości spotkania i dialogu, umiera. Św. Paweł w Liście do Efezjan porównuje zjednoczenie Jezusa ze swoją Oblubienicą-Kościółem do aktu małżeńskiego. Akt małżeński, miejsce najbliższego zjednoczenia małżonków, nie może być wyłącznie miejscem zjednoczenia fizycznego. Nieumiejętność bycia dla współmałżonka, może sprawiać, że małżonkowie są samotni nawet w takim momencie. Korzenie takich sytuacji mają miejsce w domu rodzinnym, gdzie brak obecności rodziców komunikował dziecku, iż nic nie jest warte. Poczucie odrzucenia oraz ciężaru dla najbliższych, stworzyło barierę do przyjmowania drugiej osoby. Brak obecności jest dla drugiej osoby, a zwłaszcza dla dziecka, równoważne z brakiem miłości.

Brak obecności, to brak miłości.

W samych małżonkach domaga się to wewnętrznego uzdrowienia, aby siebie wzajemnie i swoje dzieci obdarzać umiejętnością obecności. Rodzice stają się współpracownikami Boga w wychowywaniu do postawy obecności, gdy spędzają wspólnie czas na zabawie, modlitwie, przy odrabianiu lekcji, przytulaniu się, spacerach. **Inwestowanie w czas spędzany ze swoimi dziećmi jest inwestycją w ich przyszłe szczęście, w ich rozwój jako osoby.**

POSTAWA WdzięCZNOŚCI

Eucharystia jest wezwaniem do wdzięczności, ponieważ Bóg nie pragnie od nas żadnych darów, ale przyjęcia Jego Syna Jezusa Chrystusa oraz planu z tym związanego. WdzięCZność jest najlepszym okazaniem miłości i zaufania wobec miłości Ojca Niebieskiego. Często naszemu życiu towarzyszy negatywne myślenie, brak nadziei, ponieważ nie potrafimy zauważyć dobra, którym Bóg nas obdarza. NiewdzięCZność jest wyrazem naszej niewiary. Proces samowychowania oraz wychowania związany będzie z dostrzeganiem małego dobra i wyrażania wdzięCZności oraz afirmacji drugiej osobie za to dobro.

POSTAWA OFIARY

Dzisiejszy świat lansuje miłość jako przyjemność oraz wzniosłe i sympatyczne uczucia. Miłości towarzyszy radość, jednakże niekoniecznie musi być to miłe, lekkie i przyjemne. Miłość wymagająca może być miłością trudną i związaną z ogromnym wysiłkiem, a niekiedy wręcz heroizmem. Miłość Jezusa Chrystusa wyraża się właśnie w Jego cierpieniu i śmierci na krzyżu. Ofiara Mszy Świętej dokładnie to przypomina i w tym pozwala uczestniczyć. Miłość do współmałżonka wyraża się w umieraniu, czyli w przekraczaniu swojego egoizmu. Taki sam wymiar przybiera w relacji do dzieci. Pełne uczestnictwo w Eucharystii daje moc do umierania i ofiary ze swojego życia. Wychowanie w rodzinie ma doprowadzać do zauważania człowieka, który potrzebuje naszej pomocy (najpierw będą to rodzice,

rodzeństwo oraz koleżanki i koledzy), wdrażać w małe ofiary, które nie przekraczają możliwości dzieci.

POSTAWA SZUKANIA (REFLEKTOWANIA)

Eucharystia w życiu małżeństwa i rodziny może stawać się światłem na drogach zagrożeń i przeróżnych doświadczeń. Konieczna jest jednakże postawa szukania oraz refleksji. Człowiek ma stawać się osobą myślącą i szukającą prawdy. Chrześcijanin jest wezwany do szukania woli Bożej. Szukanie jest stałym procesem, wymagającym otwartości i refleksji. Dzielenie się Słowem Bożym, wspólne zwiedzanie, chodzenie po górach, rodzinne oglądanie filmu, czytanie książek dzieciom może stawać się szkołą wypowiadania swoich uczuć, myśli.

Pierwszy dzień**EUCHARYSTIA SZKOŁĄ OBLUBIEŃCZOŚCI**

Rodzina sama jest wielką Bożą tajemnicą. Rodzina sama jest jako „Kościół domowy” oblubienicą Chrystusa. Cały Kościół powszechny, a w nim każdy Kościół partykularny staje się oblubienicą Chrystusa poprzez „Kościół domowy”, poprzez tę miłość, którą się w nim przeżywa: miłość małżeńską, rodzicielską, siostrzaną i braterską, miłość, która jest wspólnotą osób i pokoleń, miłość ludzką, która jest nie do pomyślenia bez Oblubieńca, bez tamtej miłości, którą On pierwszy umiłował do końca. Również małżonkowie, tylko miłując „do końca”, mogą być uczestnikami tej miłości, tej „wielkiej tajemnicy”. Albo stają się uczestnikami, albo też w ogóle nie wiedzą, co to znaczy miłość. Nie wiedzą, co sobie wzajemnie ślubowali, do czego się wzajemnie zobowiązali, nie wiedzą, za co są wspólnie odpowiedzialni. A to zawsze jest dla nich wielkim zagrożeniem.

Jan Paweł II, *List do rodzin*, nr 19

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do miłości oblubieńczej, miłości „do końca”.

Do końca ich umiłował.

J 13, 1c

B. Studium Biblii

Przeczytaj J 13, 1-20; Mk 10, 41-45.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz miłość Jezusa do swoich uczniów w Ewangelii Jana.

.....

.....

.....

2. Opisz miłość Jezusa w Ewangelii Marka.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jaki sposób odbierasz miłość przez służbę w swoim małżeństwie? Czy wzrasta w tobie wdzięczność, poczucie zadowolenia i bezpieczeństwa? Może dominują pretensje i wymagania, które przekraczają możliwości drugiej osoby?

.....

.....

.....

2. Nazwij problemy, z którymi borykasz się w swoim werbalnym (słownym) okazywaniu miłości, w konkretnym działaniu?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby twoją służbę przenikała wielkoduszna miłość i umieranie dla siebie?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Flp 2, 5-11.

Na ile dążenie Jezusa Chrystusa (posłuszeństwo Ojcu aż po krzyż) przenika wasze życie małżeńskie i rodzinne.

Drugi dzień**EUCHARYSTIA SZKOŁĄ OBECNOŚCI**

Wiara wymaga, byśmy w obliczu Eucharystii mieli świadomość, że stajemy przed samym Chrystusem. Właśnie Jego obecność nadaje innym wymiarom – uczty, pamiątki Paschy, antycypacji eschatologicznej – znaczenie, które daleko wykracza poza samą tylko symbolikę. Eucharystia jest tajemnicą obecności, przez którą spełnia się w najwznioślejszy sposób obietnica Jezusa, że pozostanie z nami aż do skończenia świata.

Jan Paweł II, *List apostolski Mane nobiscum Domine*, nr 16

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do pogłębiania sztuki obecności dla najbliższych pomimo najróżniejszych zajęć.

Zostań z nami.

Łk 24, 29

B. Studium Biblii

Iluż mówi: Chciałbym widzieć Jego postać, twarz, szaty, sandały! Właśnie Jego widzisz, Jego dotykasz, Jego pożywasz. Chcesz widzieć Jego szaty, a On daje ci się nie tylko widzieć, lecz także dotknąć, pożywać, do serca przyjmować! Niech tu więc nikt nie przystępuje obojętny lub zimny, ale pełen ognia, żaru i zapału. Jeśli już Żydzi pożywali prędko baranka wielkanocnego stojąc, w sandałach na nogach, z laskami w rękach (Wj 12, 11), ileż bardziej ty winieneś czuwać! Oni mieli iść do Palestyny, dlatego byli w ubraniu podróżnym – ty za cel podróży masz niebo.

Św. Jan Chryzostom, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Zapowiedź i wypełnienie*, s. 101

Przeczytaj Iz 7, 10-14; Łk 24, 13-32.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz obietnicę daną królowi Achazowi.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz obecność Jezusa wśród uczniów idących do Emaus.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Emmanuel oznacza „Bóg z nami”. Można byłoby powiedzieć Bóg obecny przy nas, dla nas. W jakich sytuacjach rodziło się w tobie pragnienie obecności drugiej osoby lub doświadczałeś nieumiejętności bycia z drugą osobą?

.....

.....

.....

2. Jezus jest Emmanuelem i realizuje głębokie pragnienia człowieka do obecności Boga w jego życiu, szczególnie w sakramencie Eucharystii. Czy doświadczasz w Eucharystii głębokiej obecności Boga, który przychodzi do ciebie? Z czym są związane twoje problemy?

.....

.....

.....

3. Twoi najbliżsi (współmałżonek, dzieci) potrzebują twojej obecności. W jaki sposób jesteś obecny dla nich? Z czym masz problemy?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś był bardziej obecny dla najbliższych (przez zabawę, wspólną lekturę, dzielenie się swoimi problemami)?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 24, 34-43.

Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie Mnie i przekonajcie się. W jakich sytuacjach lub miejscach dotykacie Jezusa zmartwychwstałego?

Trzeci dzień**EUCHARYSTIA SZKOŁĄ KOMUNII**

Na prośbę uczniów z Emaus, by pozostał „z” nimi, Jezus odpowiedział darem o wiele większym: przez Sakrament Eucharystii pozostał „w” nich. Przyjęcie Eucharystii jest wejściem w głęboką komunię z Jezusem. „Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was” (J 15, 4). Ta relacja wewnętrznego „trwania” w sobie nawzajem, pozwala nam antycypować w jakiś sposób niebo na ziemi. Czyż nie jest to największym pragnieniem człowieka? Bóg sprawił, że serce człowieka odczuwa „głód” Jego Słowa (por. Am 8, 11), głód, który zaspokoi tylko pełne zjednoczenie z Nim. Komunia eucharystyczna jest nam dana, byśmy „sycili się” Bogiem na tej ziemi w oczekiwaniu na pełne zaspokojenie w niebie.

Jan Paweł II, *List apostolski Mane nobiscum Domine*, nr 19

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do głębokiej komunii z Jezusem i z innymi ludźmi.

Jeden duch i jedno serce ożywiało wszystkich wierzących.

Dz 4, 32a

B. Studium Biblii

Przeczytaj Am 8, 11-12; Dz 8, 14-24; J 15, 1-11.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz głód, który ukazuje prorok Amos.

.....

.....

.....

2. Opisz działalność Piotra i Jana w Samarii.

.....

.....

.....

3. Opisz zjednoczenie chrześcijanina z Jezusem w obrazie krzewu winnego.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Głód Słowa Bożego to namacalna obecność Ducha Świętego. W jaki sposób wyraża się w twoim życiu głód Słowa Bożego?

.....

.....

.....

2. Zjednoczenie z Jezusem jest niemożliwe bez Ducha Świętego. Tylko Bóg może przyjąć Boga. Czy doświadczasz w swoim życiu zjednoczenia z Jezusem w czasie Eucharystii? Czy doświadczasz Ducha Świętego w czasie Eucharystii?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby Eucharystia stała się realnym zjednoczeniem z Jezusem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 14, 21-24.

W jaki sposób doświadczacie obecności Jezusa Chrystusa z Ojcem w mocy Ducha Świętego w waszym życiu małżeńskim i rodzinnym?

Czwarty dzień**EUCHARYSTIA SZKOŁĄ WDZIĘCZNOŚCI**

*Tekst grecki zwrotu „dzięki uczyniwszy” brzmi: **eucharistésas** (od eucharistein) stąd Eucharystia. Tak więc ofiara Ciała i Krwi ustanowiona jako Najświętszy Sakrament Kościoła wypełnia i przewyższa zarazem owe ofiary dziękczynne i pochwalne, o jakich mowa w Psalmach. Wspólnoty chrześcijańskie od najdawniejszych czasów łączyły sprawowanie Eucharystii z dziękczynieniem. [...] Dziękczynna pieśń Kościoła towarzyszy sprawowaniu Eucharystii: rodzi się niejako z samego jej wnętrza. Rodzi się bowiem z Serca Syna, który żył dziękczynieniem. Dziękczynienie przywraca człowiekowi świadomość obdarowania przez Boga „od początku” i zarazem wyraża gotowość odpowiedzenia na dar: gotowość oddania Bogu w sercu wszystkiego i siebie samych: bo to wszystko w Nim ma swój początek i źródło.*

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 33.7-8

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wdzięczności przechodzącej w uwielbienie.

I bądźcie wdzięczni.

Kol 3, 15c

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 17, 11-19; 2 Krl 5, 11-19a.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz postawę Samarytanina.

.....

.....

.....

2. Opisz postawę dziewięciu trędowatych.

.....

.....

.....

3. Opisz postawę Naamana.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jakie sytuacje i wydarzenia rodzą w twoim życiu wdzięczność? Za co chciałbyś podziękować Bogu i konkretnym osobom w twoim życiu?

.....

.....

.....

2. Kiedy jesteś niewdzięczny? Wzywaj Ducha Świętego, aby ukazał ci poszczególne sytuacje.

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby w tobie narastała postawa wdzięczności?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 1 Tes 5, 16-22.

W jakich sytuacjach trudno wam dziękować?

Eucharystia przez swój ścisły związek z ofiarą na Golgocie jest „ofiarą w pełnym sensie”, a nie tylko w sensie ogólnym, jakby jedynie chodziło o zwykłe darowanie się Chrystusa jako pokarm duchowy dla wiernych, bowiem dar Jego miłości i Jego posłuszeństwa aż do ostatniego tchnienia jest przede wszystkim darem dla Jego Ojca. Oczywiście jest także darem dla nas, co więcej, dla całej ludzkości, ale „głównie jest darem dla Ojca”: jest to tajemnica „ofiary, którą Ojciec przyjął, odwzajemniając bezgraniczne oddanie swego Syna, kiedy ten stał się posłuszny aż do śmierci, swoim Ojcowskim oddaniem – a był to dar nowego Życia nieśmiertelnego w zmartwychwstanie”.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 13

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do ofiary ze swojego życia dla Ojca umiłowanego.

Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb albo pijecie kielich, śmierć Pana głosicie aż przyjdzie.

1 Kor 11, 26

B. Studium Biblii

Przeczytaj 1 Kor 11, 23-27; Łk 23, 35-46.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz ofiarę Jezusa w gestach i symbolach Eucharystii.

a)

b)

c)

d)

2. Opisz ofiarę (cierpienie i śmierć) Jezusa na krzyżu.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy twoje najprostsze czynności (gesty) są wyrazem miłości do najbliższych (wziął chleb i połamał go – musiał włożyć w to swój wysiłek, a może cierpienie)? Co dominuje w tych czynnościach miłość czy pretensja?

.....

.....

2. Jak reagujesz na wyszydzenie, ból i opuszczenie? Dominuje w tym złość, pretensja czy akceptacja, działanie, oczekiwanie?

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby cierpienie i krzyż były dla ciebie momentami intensywnego wzrostu?

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Iz 38, 1-8.

Czy sytuacje graniczne (życia i śmierci) są czasem wzrostu w waszym małżeństwie czy rozkładu małżeństwa?

W Eucharystii chwała Chrystusa jest przysłonięta. Sakrament Eucharystii jest misterium fidei w całym tego słowa znaczeniu! Niemniej właśnie przez tajemnicę swojego całkowitego ukrycia Chrystusa staje się tajemnicą światła, dzięki której wierzący zostaje wprowadzony w głębię życia Bożego. Eucharystia jest światłem przede wszystkim dlatego, że w każdej Mszy św. Liturgia Słowa Bożego poprzedza sprawowanie Liturgii Eucharystii – w jedności dwóch stołów – stołu Słowa i stołu Chleba. W perykopie o uczniach z Emaus sam Chrystus zabiera głos, by ukazać, „zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków”, jak „wszystkie Pisma” prowadzą do tajemnicy Jego osoby (por. Łk 24, 27). Jego słowa powodują „poruszenie” serc uczniów, chronią ich przed mrokiem smutku i rozpacz, wzbudzając w nich pragnienie pozostania z Nim: „Zostań z nami, Panie”.

Jan Paweł II, List apostolski *Mane nobiscum Domine*, nr 11-12

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjmowania Eucharystii jako światła na kolejne dni swojego życia.

Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma.

Łk 24, 45

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 24, 36-49; J 1, 35-42.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz Jezusa przychodzącego do uczniów ze swoim zrozumieniem tajemnicy życia i cierpienia Jego życia.

.....

.....

.....

2. Opisz sposób poznawania Jezusa przez Andrzeja.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jakich sytuacjach, w twojej postawie wewnętrznej Eucharystia jest dla ciebie tajemnicą światła (przynoszącą poznanie, pokój)?

.....

.....

.....

2. *Nauczycielu – gdzie mieszkasz? Odpowiedział im: „Chodźcie, a zobaczycie”.* Czy osoby przychodzące z zewnątrz i mieszkające z twoją rodziną, chciałyby z wami pozostać, bo tam spotkały miłość? Co powinieneś zmienić w sobie, aby w twojej rodzinie bardziej widoczna była miłość?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby Eucharystia była dla ciebie mocą i światłem w szarości dnia codziennego?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mk 16, 9-14.

W jakich sytuacjach Jezus wyrzucałby wam brak wiary i upór, że nie wierzyliście tym, którzy widzieli Go zmartwychwstałego?

